

VASILIJ VASKO POLIČ, VRHOVNI SODNIK SVETNIK (1940–2023)

TEATER, SODNIJA, EROTIKA

V sredo, 29. novembra 2023, smo se poslovili od Vaska Poliča, človeka številnih talentov, človeka velikega srca in mehke duše. V mladosti vrhunski športnik, pa nato vse drugo: pravnik, igralec, pisatelj, pesnik, glasbenik, živa filmska enciklopedija. Po številnih zgodbah *bon-vivant*, človek, ki je življenje zajemal z veliko žlico in ki je v vsakem okolju, v katerem se je znašel, pustil težkopoza-ben vtis. Zaljubljen v naravo, njegovo Kolpo, domačijo v Jakšičih in tamkajšnje ljudi. To je bil njegov raj.

Kolegi se ga spominjamo po njegovi neposrednosti in nenavadnem, pogosto provokativnem smislu za humor, pa vendar otroško čisti duši. Na sodišču nam je še zlasti ostal v spominu po enkratni in neponovljivi osebnosti, ki je dajala pečat vsakemu druženju in neformalnemu pogovoru.

O Vasku je bilo napisanega, povedanega in posnetega mnogo! Vsi ti prispevki poudarjajo njegove strasti na poti skozi različna življenjska obdobja. Prav na vsakem od teh področij je dosegel toliko, da bi marsikdo štel to za svoj življenjski dosežek. Državni prvak v teku čez ovire, gledališki in filmski igralec, nepogrešljivi član glasbene skupine Dupljak, avtor številnih kratkih leposlovnih del. Ob vsem tem pa je njegova poklicna pot pravnika in vrhovnega sodnika omenjena, vendar vse prevečkrat zapostavljena in prej ko slej spominja na nekakšno opombo pod črto, saj o njej ne izvemo pravzaprav ničesar. Zato se vsaj tukaj spodobi napisati, da je imel tudi na strokovnem področju izjemno kariero. Sem lahko štejemo že študentsko Prešernovo nagrado, prvo zaposlitev v zakonodajno-pravni službi Skupščine SRS in v nadaljevanju kot sekretar

Ustavnega sodišča. Predvsem in najprej pa je bil Vasko vrhovni sodnik celih 24 let. Izvoljen leta 1986 in upokojen v tej funkciji leta 2010. To pomeni, da je to funkcijo opravljal tudi v času prelomnih dogodkov tako za slovensko državnost kot tudi za naš pravni sistem. Ob pomenu funkcije vrhovnega sodnika že čas opravljanja te funkcije pomeni globoko sled na delovanju pravnega sistema, v njegovem primeru posebej na področju upravnega prava. Poleg tega je nujno omeniti tudi njegovo sodelovanje v senatu za računske spore, za kar je bilo potrebno prav posebno, specialistično znanje. Prav obdobje tranzicije se je odrazilo tudi v njegovem dodatnem delu, saj je bil poleg številnih sodnih odločb tudi avtor več v tistem času nepogrešljivih priročnikov s področja denacionalizacije.

Svoja spoznanja in izkušnje kot človeka ter sodnika je ob svoji neizmerni domišljiji, skoraj vedno s poudarjeno erotično noto, vključeval v svoje zgodbe. In to vedno brezkompromisno, nekonvencionalno, brez najmanjšega pomsleka o možnih posledicah svojega »zunajsodnega« delovanja. Njegovi teatrski nastopi v skoraj Adamovem kostimu, erotične zgodbe, ki mejijo na dela Bukowskega, so bili pri nekaterih sodnih vodstvenih strukturah razumljeni kot ekscesni, kar so navsezadnje tudi bili. Zato je bil, še pred osamosvojitvijo, večkrat (sam je priznal samo en tak dogodek, pa nekateri vemo, da jih je bilo več) klican na »zagovor« k takratni predsednici Vrhovnega sodišča Francki Strmole Hlastec. Pa ni dosti pomagalo, Vasko je ostal Vasko! Neuklonljiv, pošten, nepristranski in odločen, in ker tak ni bil le v zasebnem življenju, ampak vedno tudi pri sojenju, posledic nikoli ni bilo. Seveda se je tudi pozneje še kdo obregnil ob njegovo posebnost, med drugim predsednik Višjega sodišča v Ljubljani Jernej Potočar, ki je podal znano izjavo, da si sodstvo več kot enega Vaska ne more (sme!) privoščiti! Ampak mnogi se strinjamo, da en Vasko, tak kot je bil, nikakor ni bil preveč!

Naj sklenem z njegovim življenjskim motom: uživaj vsak dan v življenju, spravi se s samim seboj in s svojo dušo, uživaj med ljudmi in ne sovraži nikogar. In kot je živel, se je tudi poslovil!

Vasko, pogrešali te bomo!

Peter Golob,

*univerzitetni diplomirani pravnik, vrhovni sodnik,
vodja upravnega oddelka na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije*